

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt.
fejl.

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 825)
arbejds- og socialministerråd
(Offentligt)

SOU, Alm. del - bilag 824

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	3. april 2003

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Socialministeriets notat om regeringens svar på Kommissionens åbningskrivelse af 14. januar 2003 vedrørende anvendelse af dansk lovgivning om social pension (folkepension) i forhold til artikel 12, stk. 1 i forordning nr. 1408/71 i tilfælde hvor en person har optjent rettigheder i medfør af lovgivningen i mere end én medlemsstat.

Notat til Folketingets Europaudvalg om regeringens svar på Kommissionens åbningskrivelse af 14. januar 2003 vedrørende anvendelse af dansk lovgivning om social pension (folkepension) i forhold til artikel 12, stk. 1 i forordning nr. 1408/71 i tilfælde, hvor en person har optjent rettigheder i medfør af lovgivningen i mere end én medlemsstat.

Kommissionen har i sin åbningskrivelse af 14. januar 2003 anmodet den danske regering om at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i artikel 12, stk. 1 i forordning nr. 1408/71, for så vidt angår tilkendelse af folkepension i tilfælde, hvor den pågældende har erhvervet rettigheder i mere end én medlemsstat, bliver indskærpet for de rette myndigheder, og at de finder korrekt anvendelse på de pågældende personer. Kommissionen mener ikke, at der i dansk lovgivning findes bestemmelser, på grundlag af hvilke den danske pension kan nedsættes i tilfælde, hvor der samtidig er ret til pension fra en anden medlemsstat.

Kommissionen oplyser, at den har modtaget en række klager fra enkeltpersoner over den administrative praksis i Danmark, der går ud på at reducere de danske optjeningsperioder for social pension (folkepension) med perioder, i hvilke ansøgeren har været forsikret som arbejdstager eller selvstændigt erhvervsdrivende i en anden medlemsstats sociale pensionssystem.

Åbningskrivelsen udspringer af en klage fra en fransk statsborger, der i sin henvendelse påstår, at hun har været bosat i Danmark fra den 24. november 1956 til den 18. december 1993. I hele denne periode står hun registreret i folkeregistret som bosat i Danmark. Imidlertid har hun samtidig franske forsikringsperioder i 4 kvartaler i hvert af årene 1956 og 1960. Disse perioder er dels forsikringsperioder som lønmodtager, dels dermed ligestillede perioder. Den Sociale Sikringsstyrelse har efter sædvanlig praksis beregnet hendes bopælstid i Danmark fra begyndelsen af året 1957, og den har udeladt hele året 1960 i den danske optjeningstid. Optjeningstiden er således opgjort til 35 år 11 måneder og 17 dage. Heraf giver kun de 35 hele år ret til folkepension på grund af reglen i pensionslovens § 10, hvorefter den samlede bopælstid ved beregning af pensionen skal nedsættes til nærmeste hele antal år.

Klageren har efter at have modtaget Sikringsstyrelsens afgørelse klaget til Den Sociale Ankestyrelse, idet hun oplyste, at hun i året 1960 kun havde haft et kortvarigt feriejob i Frankrig.

Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at ændre Sikringsstyrelsens afgørelse, men tilføjede, at klageren, såfremt hun kunne dokumentere, at hun ikke havde arbejdet hele året 1960 i Frankrig, kunne henvende sig til Sikringsstyrelsen og få sin sag genoptaget.

Kommissionen går ud fra, at det er i strid med artikel 12, stk. 1 i forordning nr. 1408/71, hvorefter der kan tillægges eller bevares ret til flere ydelser af samme art på grundlag af samme forsikringsperiode, når det drejer sig om ydelser ved invaliditet, alderdom, dødsfald (pensioner) eller erhvervssygdom, at danske myndigheder rent administrativt fratrækker forsikringstider i andre medlemsstater, når de er sammenfaldende med de danske bopælstider. Kommissionen finder derfor, at Danmark skal udbetale klageren folkepension for hele den periode, hvor hun har været tilmeldt folkeregistret.

Kommissionens opfattelse er imidlertid ikke korrekt. Det fremgår således af bekendtgørelse om social pension § 16, at der ikke gives ret til ydelser efter lov om social pension for perioder, hvori en person under fast bopæl i Danmark har været omfattet af et andet lands lovgivning om social sikring efter reglerne i forordning nr. 1408/71.

Klageren har altså ikke efter dansk lovgivning ret til dansk pension for perioder, i hvilke hun som arbejdstager har været forsikret i den franske sociale pensionsordning. Der foreligger derfor ikke samtidig rettigheder i to medlemsstater på grundlag af samme forsikringsperiode. Det er den situation, som forordningens artikel 12, stk. 1 handler om.

Klagerens problem i denne sag er, at hun ikke har bevist, at hun ikke i alle de perioder, hvor hun var forsikret i Frankrig, faktisk har været omfattet af fransk lovgivning om social sikring som arbejdstager. I perioder i 1960, hvor hun eventuelt blot er vedblevet at være forsikret i det franske system efter, at hun er flyttet til Danmark, kunne hendes bopælstid her i landet godt medregnes i den danske pensionsberegning, men hun har ikke bevist, at det faktisk forholder sig således.

I svaret giver regeringen udtryk for, at den danske regering ikke kan imødekomme Kommissionens ønske om en ændring af den administrative praksis i sager som den foreliggende, der er behandlet i overensstemmelse med lov om social pension og bekendtgørelse om social pension.

